

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 11. Si novitius egrediatur vel Religiosus dimittatur, an debeat ipse
Ordini vel Ordo ipsi aliquid refundere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

c. 4. referens plures contra *Less.* de just. l. 2. c. 41. d. 7. professionem non invalidari per metum acceptantis professionem, sed tantum profitentis.

Q. 10. *An Monasterium possit novitium ex- 53*
pletâ probatione sine causa non admittere ad pro-
fessionem. R. Per hoc non peccari mortaliter do-
 cent aliqui, quia sicuti novitius liber est ad profiten-
 dum vel ad abeundum etiam sine causa, ita videtur
 Religio debere esse libera ad admittendum vel re-
 mittendum, aliàs non est utrimque par conditio:
 sed oppositum tenendum est cum *Lugo* de just. d. 9.
 n. 54. aliisque communiter, est enim hoc grave, in-
 primis contra charitatem, quia sine justa causa in-
 fertur novitio grave damnum, eique inuritur gravis
 nota, si dimittatur: deinde tales Religiosi com-
 mittunt gravem defectum in officio sibi demanda-
 to, sunt enim ab Ecclesia constituti Judices, ut pro
 merito vel demerito dicant novitium esse aptum vel
 ineptum Religioni, ergo cum judicent aptum, & ta-
 men rejiciendo, virtualiter dicant esse ineptum, fe-
 runt sententiam iniquam: denique etiam est grave
 contra justitiam, quia novitius per novitiatum be-
 ne expletum acquisivit jus ad professionem, illâ enim
 conditione, & quasi sub hoc contractu subivit no-
 vitiatum, *probate me, & postmodum judicate*
pro merito, ut vel profitear vel abeam, & ita cen-
 setur eum admisisse Ordo, alioquin nemo vellet no-
 vitiatum ingredi, ergo cum ex parte sua impleve-
 rit contractum permiseritque se probari, Ordo ex
 justitia tenetur reciprocè ad suam partem imple-
 dam.

Q. 11. *Si novitius egrediatur vel Religiosus di- 54*
mittatur, an debeat ipse Ordini aut Ordo ipse ali-
quid refundere. R.

§. I. Aliqui dicunt novitium teneri Monasterio
 solvere

solvere mediam partem omnium expensarum, quia probatio respicit bonum, tam novitii quàm Monasterii, mutuo enim se probant, ergo æquum est, ut æqualiter ferant expensas. Alii dicunt novitium teneri solvere omnes expensas factas circa victum & vestitum, quia *Trid.* Sess. 25. c. 16. de Regul. dicit, quòd novitio reddenda sint omnia, excepto victu & vestitu, ergo Monasterium videtur habere jus ad petendum pretium victus & vestitus: Et quidem de vestitu vix erit difficultas, quia prima vestis in plerisque Ordinibus solvitur ab ingrediente, debetque ei relinqui, censuit tamen S. Congregatio non ipsum vestitum Religiosum esse exeunti restituendum, sed pretium illius, uti refert *Barb.* de potest. Episc. alleg. 101. n. 39. Quoad victum, videtur esse distinguendum, nam si de hoc non fit antecederet contractum, nec novitius sciverit de consuetudine solvendi victum, dicendum est cum *Suar.* T. 3. l. 5. c. II. n. 5. *Sanch.* in Decal. l. 6. c. 10. n. 4. *Lugo* de just. d. 9. à n. 61. *Castrop.* t. 16. d. 1. p. 10. n. 2. nihil teneri dare ratione victus, quia inter ingredientem & Monasterium fit saltem tacite hic contractus, ut novitius alatur à Monasterio, & è contrà se probari permittat, illud autem, quod interim lucrabitur, cedat Monasterio. Quòd si quis ingressus esset, non animo probandi, sed cogitans redire ad sæculum, ex justitia teneretur solvere victum & omnes expensas ratione sui factas, quia commisisset dolum, nec Religio consentit in ullas expensas, nisi intuitu probationis sincerè & seriò instituendæ.

55 §. II. Si quis in noviciatu decedat, *Barb.* n. 40. refert decisum esse, quòd dos, si jam Monasterio sit soluta, restitui debeat hæredibus cum omnibus fructibus. Vide dicenda n. 99.

56 §. III. Si quis etiam ex justa causa dimittatur à Socie-

Societate J E S U , non est obligatio ei restituendi illa, quæ Societati donavit, uti habet communis cum *Suar. Sanch* in Dec. l. 7. c. 1. à n. 34. *Lugo* in resp. Mor. l. 4. d. 45., quia quamvis *Trid.* suprâ statuat donationes omnes intuitu Religionis factas esse irritas non secutâ professione, tamen addit, decreto illo nihil immutari in Instituto Societatis, quod in Exam. c. 4 § 1. dicit hanc renunciationem bonorum fieri debere, à se omnem fiduciam submovendo eadem ullo tempore recuperandi, quod non fieret, si esset spes recuperandi post dimissionem: Si tamen dimissus, sit egenus nec aliunde habeat, tenetur Societas præstare alimenta pro rata fructuum rei donatæ, alioquin posset revocare donationem ratione ingratitude, *Sanch.* n. 39. Sed oritur hic quæstio, an si Societas tali dimisso reddere vellet bona immobilia aut mobilia pretiosa, opus esset facultate Sedis Apostolicæ vel Generalis; negarunt aliqui, & favet *Suar.* suprâ, quia ordinationes dicunt restitui posse partem vel totum, pro arbitrio Superioris, ergo Societas non videtur firmiter acceptasse eorum bonorum dominium; Idem videtur tenere *Castrop.* d. 3. p. 18. n. 2., dicens illam redditionem non censerî alienationem bonorum Ecclesiasticorum, eò quòd à principio eâ conditione accepta fuerint, ut posset Societas, si expedire judicaverit, ea reddere: contradicit *Lugo*, quia donans non videtur sibi ullum jus retinuisse, & consequenter Societas acquisivit plenum dominium, quamvis etiam retinuerit potestatem reddendi, si vellet, hæc enim stat, imò est quædam pars perfecti dominii, ergo Societas non potest hoc plenum dominium dimittere sine auctoritate speciali secundùm dicenda à n. 1363.